

D.Tóth Kriszta - Drakulola és barátai

2013 február 16. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Álltam kezemben a babával, és tudtam, hogy baj lesz. Mégsem voltam képes megállítani a szavakat, amelyek épp a számat készültek elhagyni, szép sorban: „Úristen, mi ez a borzalom?”

Ahogy kitettem a kérd?jelet az öt szó után, fölpillantottam a vonatkozó, épp kezemben tartott tárgyról... és láttam,

hogy tíz hétéves – és igen bosszús – szempár mered rám. Bosszúságukat értetlenség pettyezte, és úgy általában nagyon ki voltak rám borulva. A lányom és a barátn?i világában ugyanis, mint akkor számomra is kiderült, vonatkozó objektum a vágyak netovábbját képezte, és mint ilyen, megtestesülése volt magának a Nagy Bet?s Gyönyör?ségnek.

Egy *Monster High* (ejtsd: monszter háj) babáról volt szó. Neve is volt: *Clawdeen Wolf* (ejtsd: klódín vulf). Óriási fejjel, fenékig ér? ondolált vöröseslila hajjal, sárgásbarna b?rrel, valószín?tlenül vaskos ajkakkal, két hegyes kis macskafüllel, ribancos sminkkel és... vámpírfogakkal. Mindezt botrányosan szexi öltözetbe csomagolva, amely a következ?kb?l állt: lila keszty?, ocelotmintás sztreccs térdnadrág aranyszegéllyel, ujjatlan fehér ing, csokornyakkend?, apró fekete boleró és egy pár felül sz?rös extramagassarkú bokacsizma.

Ismétlem, a fönti lény nem egy férfiismer?söm legénybúcsúján jelent meg hús-vér valójában, hogy annak rendje és módja szerint táncot lejtsen a házasulni készül? szerencsétlen ölében. Hanem a gyerekem hetedik születésnapján – szerencsére nem él?ben.

Mint azóta kiderült, a mi Clawdeenünk nincs egyedül. Egy egész iskolára való létezik bel?lük. Háhiszen értitek: monszter háj. Háj, mint hájszkúl. A további szörnybarátn?k között megtalálhatjuk Drakulaurát, *Frankie Steint, Laguna Blue-t* és további jobbnál jobb nev?, szebbnél szebb darabokat. A Mattel (mert naná, hogy ugyanaz a cég szabadította rá lányainkra a Monster High babákat, mint annak idején ránk Barbie-t és barátait...) persze nem megy a szomszédba nagypályás marketingötletekért, így aztán van MH rajzfilm, jelmez, ékszer, póló, bögre, tolltartó, kisfüzet, nagyfüzet, radír, hegyez?, kifest?, öltöztet?, ésígytovább, ésígytovább. Mára persze Lola is gy?jt?, és aktív résztvev?je az iskolai szünetekben zajló monstre *Monster High* szerepjátéknak. Mivel sajnos a Jézuska és a Mikulás is kivette a részét az MH-?rületb?l, azóta van neki 4 darab szépsége, ott ülnek mind az ablakpárkányon. Lola szerint vigyáznak az álmaira. Szerintem meg miattuk riad föl néha az éjszaka közepén, verejtékben úszva...

De, hogy megúszni nem lehet, az biztos. Én magam sem úsztam meg annak idején - még akkor sem, ha a négyéves öcsém leharapta a *Barbie babám* bal mellét. Ha felöltöztettem, nem látszott. (Mármint a babán. Bár mondjuk Bandin sem.) Csak én tudtam, hogy hendikeppes szegény.

Na, de mit tehet a gyerek valamiféle alapszint? m?veléséhez mégiscsak ragaszkodó szül?? Az els? meglátásom az, hogy a legjobbat akkor teszi magával, ha a *Mattel-globál* forrásaival meg sem próbálja fölvenni a versenyt. Én pl. egy darab monszterháj holmit sem vettem még a lányomnak. Mégis ott figyelnek az ablakpárkányon azok a szörnyetegek. Erre vannak ugyanis a nagyszül?k, a nagynénik és a barátn?s szülinapozások.

Amit én nyújthatok, az az alternatíva.

Noha a lányunk szereti a klasszikus magyar és nemzetközi meséket, fel kellett ismerjük a benne rejl? éhséget a különlegesre, a kicsit... furcsára. Az hétéves korára ugyanis b?ven kiderült, hogy *Lola* szereti a szokatlan sztorikat, az enyhén különc f?h?söket és a rendhagyó illusztrációt. Így aztán feltankoltunk neki *Roald Dahl* összes gyerekmeséib?l. A *Charlie és a csokigyártó*l a Hugó és a csodaszerig. És tudjátok mit? A dolog tökéletesen m?ködik. A gyerek rajong a kicsit fura, de mégiscsak irodalmi értéket képvisel? Dahl-mesékért, és kéri ?ket folytatásokban minden este.

Mi pedig rájöttünk, hogy egy, az iskolai barátn?zés közben belecsorgó szörnyeteges ízléstelenségt?l a gyerekb?l még nem lesz Drakulaura. Vagy... *Drakulola.*

? játszik, amit szeretne, mi mesélünk neki, amit mi szeretnénk. És ez a szereposztás – egyel?re – remekül m?ködik.

D. Tóth Kriszta - http://shopline.hu/

Ajánló